

עין משפט נר מצוה

א [מיי] פ"כ מהל' סנהדרין הלכה א':

ב ח מיי פ"ד מהלכות סנהדרין הלכה ד':

רבינו חננאל

אומר לון שמא ראיתם זה רץ אחר חבירו ורצתם אחריו ומצאתם חרב בידו ודם מטפסף ממנה והורג מפרפר אם כך ראייתם אין בדבריכם כלום. תניא אמר ר"ש בן שטח אראה בנחמה אם לא ראיתי אחד רץ אחר חבירו כי עד לא זז משם עד שבא נחש והכישו ומת. ואקשינן וכי ההורג בר נחש הוא. והתני ר' חייא מיום שחרב בית המקדש אפי"פ שבטלה סנהדרין דין ד' מיתות לא בטלו אלא מי שנחתייב סקילה או גופל מן הגג או חיה דורסתו. מי שנחתייב שריפה או גופל בדליקה או נחש מכישו. מי שנחתייב הריגה או נמסר למלכות או נהרג ע"י לטמים. מי שנחתייב חנק או נטבע בנהר או מת בסורגיו. ופוקין האי עבירה אחריתי נמי עבר. וקיי"ל מי שנחתייב שתי מיתות נידון בחמורה שתי מיתות תוב וכי מאומד בדיני נפשות הוא דלא הא בדיני ממונות כשרין כמאן כר' אחא דתניא גמל האחר בין הגמלים ונמצא גמל הורג בעירו בירוש' וזשה הרגו. ולטעמין דייקת דכתי' עד מפי עד פסלי ב"מ מכלל בדיניי ממונות כשר והתנן הוא אמר לי. פ"י הלווה אמר לי שאני חייב לו איש פלוני אמר לי שהוא חייב לו לא אמר כלום ופוקין' אלא אפי"ג דפסיל נמי בדיני ממונ'. אמרין להו בדיני' שמא לי היתם יודעים שופניו לבדוק אתכם: מיום שפתחה הארץ את פיה וקיבלה דמו של הבל שוב לא פתחה שנאמר מכנף הארץ ומירות שמענו וגו' מכנפה ולא מפיה ואפי"ג דכתיב ותפתח הארץ את פיה וגו' לטובה לא פתחה. גלות מכפרת עון מחצה שנא' וישב בארץ נוד. ועוד אמר גלות מכפרת ג' דברים חרב ורעב ודבר שנאמר כה אמר ה' הירושב בעיר הזאת ימות בחרב. וגו'. ר' יוחנן אמר גלות מכפרת על הכל שנאמר כה אמר ה' כתבו את האיש הזה ערירי ובתר דגלה כתיב ובני יכניה אסיר בנו שלתיאל בנו שלתיאל שנשתל שלא כדרך הנשתלין שנתעברה מעומד:

לז:

שאין דמך מסור ביד'. מדמייתי האי עובדא אמתני' דכיזד מאומד משמע דדריש מהאי קרא דמאומד לא מיקטל דמשמע ע"פ שנים עדים שראו את המעשה ואחריני הוו עם ר"ש בן שטח והאי דלא חשיב להו משום כבודו והאי דקאמר או אני או אתה לאו דוקא לשון יחיד אלא אנו: **מיום** שחרב בית המקדש. תימנה דהוה מנזי למימר דאף בזמן שזית המקדש קיים כי עובדא דשמעון בן שטח א"י שלא צעדים והתראה כדלמר במכות (דף י:.) כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יאל רשע צב' בני אדם שהרגו אחד הרג צשוגא ואחד הרג צמויד הקצ"ה מומינן לפונדק וי"ל דנקט משחרב בית המקדש משום דלא בטלי דיני נפשות לגמרי ולא"ת אכתי הוו מנזי למינקט מ' שנה קודם חורבן הבית כדלמר צפרק היי צודקין (לקמן דף מה.) שגלתה סנהדרי וישצה לה צחנות ואמר שלא דנו דיני נפשות וי"ל מ"מ כשהיי רואים לורך שעה היי חוזרין לנשכת הגזית כי ההיא עובדא' צודקין (שם) ור' יוחנן בן זכאי מי הוה צנסהדרי משום דמה צצדק צעוקי' תאנים צדין רואם הוא והא דגלו משום דנפשי רואים הוו ומשום רציחה לא היו חוזרין וסא"ת והא חזינא כמה כופרים צעיקר' דמתים כדרכם וי"ל דזכות מילה תולה ושכר מצות שעשו משלמנין צעולם הוה דכתיב (דברים ו) ומשלם לשונאיו ועובדא דריש הפועלים (צ"מ דף פג:) דלפקיה לגצרא חזקפה דהוא וצנו צעלו נערה המלאוסה התם נמי וצות תולה לו שלא נענש צסקילה וידיון צקלה א"י הוא וצנו לאו דוקא אלא צנו תחלה ואחר כך הוא דמיתמו צחנק וי"מ דנקט משחרב בית המקדש משום דצומן בית המקדש צגדי כהונה היו מכפרין מיהו מ"מ כשעשו תשובה: **בבאן** כר' אחא. משמע דרבי אחא לית ליה אומר צדיני נפשות ומימנה דצפרק שצונת העדות (שנועות דף לה.) וסם משמע דלית לי' גצי שצונת העדות דאינו חייב אלא גצי שצונת העדות דאינו חייב אלא תצציעת ממון ודריש ר' יוסי הגלילי מדכתיב או ידע צעדות המתקיים צידעיה צלא ראייה אמר רב פפא ילמא ר' יוסי הגלילי לית ליה דרבי אחא דאי יאמר ליה צדיני נפשות משכחת לה כר"ש בן שטח ויש לומר דלמסקנא דהכא דמשני מתני' אפילו כרצנן אין לרין לאוקמי דרב אחא צדיני ממונות דווקא מיהו צדוחק ים למנא' דלחייב רבי אחא צההיא דר' שמעון בן שטח דמנא ידעו עדים שהרגו צמוך דרבי דיצור של התראה כיון שלא ראו אלא מלאומד ואי איירי צחצר ניחא וכר' יוסי דלמר לא צעי התראה (לעיל ד' ט:):

מיום שפתחה כו'. כל דמים צנלעים צארין אלא שרישומן ניכר ושל הצל אין רישומן ניכר כלל: **מכנף** הארץ ומירות שמענו. כתוב צתשובת הגאונים שאין צני א"י אומרים קדושה אלא צצנת דכתיב (ישעיה ו) גצי חיות שם כנפים לחדד וכל כנף הוא אומר שירה אחת ציוס צצשת ימי החול וכשיגיע

צצת אומרים החיות לפני המקום רצש"ע אין לנו עוד כנף והקצ"ה משיצ להם ים לי עוד כנף אחד שאומר לפני שירה שנאמר מכנף הארץ ומירות שמענו: **למזובה** לא פתחה. ולא"ת והא כתיב (שמות טו) צצלעמו ארץ עוצת המנצרים אינה קרויה עוצה:

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

מה לנו ולצרה הזאת. להכניס ראשינו צדלגה הזאת אפי' על האמת: **והלא כבר נאמר והוא עד**. עליכם מוטל חוצה ונשיאות עון אם לא תגידו מה שראיתם: **ושמא סאמרו מה לנו לחוב**. להיות מתחייבים מדמיו של זה נוח לנו לעמוד צאם לא יגיד: **והלא כבר נאמר צאצוד רשעים רנה**. אם רשע הוא אין כאן עונש: **גב' או אני או אסה**. שמעון בן שטח קאל' הכי: **דין ארבע מיסות**. פורענות צידי שמים הדומה למיתה שהוא מחוייב צה: **נחש מכישו**. דקלי ליה זיהרא ארם של נחש שורפו: **נופל מן הגג**. דומיא דסקילה דמתנן לקמן (דף מה:.) צית הסקילה הייתה צבוהה שמי קומות וקומה שלו הרי כאן שלש:

ליסטיין צאין עליו. שדרכן להרגו צסיף וכן נמסר למלכות שמתחין ראשו: **חטא אחריעא הוה גציה**. שהיה מחוייב שריפה שהיה חמורה דאינו רואה צסיף הוא ומיתת סייף קלה כדלמרנין צארעב מיתות (לקמן דף מט:.) **הא צדיני ממונות אמדינן**. עדות מלאומד מדמתן ליה גצי אויס עידי נפשות ולא תנן ליה גצי אויס עידי ממונות צפרק דיני ממונות (לעיל דף כט.) דלמרנין להו סהדי שקרי אלוגרייהו זיל: **האומר**. נושך שמעמי. ולי נראה כשגמגמל הזכר מזדווג עם הנקבה קרי לי' אומר דלמר צצכורות (דף טז.) גמל אסור כנגד אסור: **שזו הורגו**. שדרך סוסים מווייטיט' להכות סוסים צצצידו והיינו מלאומד: **ויליטעמין עד מפי עד**. דמתן הכא ולא תנא לה אלוים צעידו ממון הכי נמי כו': **הוא אמר לנו**. הממחוייב אמר לנו שאני חייב לו צצלל לא צצני המתובע אמר לנו כן לא היא הודאה: **איז פלוני אמר לנו**. שזה חייב לזה שהוא ראה צהלוואה היינו עד מפי עד: **הודה לו**. שניהם היו סם: **אמרינן ליה צדיני נפשות**. להרצות הדצרים ולפרש לאיים וצדיני ממונות לא חיכפת לן לאיים עליהם כל כך: **פלעיס**. מכת חרב קרץ פלעיס: **חבורות חבורות**. לכך נאמר דמזי: **צארץ נוד**. ולא כתיב נע שכיפרה לו גלותו דכתיב (צדלשית ד) וילא קין: **שלשה דברים**. חרב ורעצ ודצר: **לא ילאל**. שום הצלחה. וצכיניה מלך יהודה כתיב: והיא

בפנינו הודה לו שהוא חייב לו מאתים וזו אלמא אף על גב דפסילי בדיני ממונות אמרינן להו בדיני נפשות הכא נמי אף על גב דפסילי בדיני ממונות אמרינן להו בדיני נפשות: הוו יודעים כו': אמר רב יהודה בריה דר' חייא מלמד שעשה קין בהבל אחיו חבורות חבורות פציעות פציעות שלא היה יודע מהיכן נשמה יוצאה עד שהגיע לצוארו וא"ר יהודה בריה דר' חייא מיום שפתחה הארץ את פיה וקיבלתו לרמו של הבל שוב לא פתחה שנאמר ימכנף הארץ ומירות שמענו צצי לצדיק מכנף הארץ ולא מפי הארץ איתיביה חזקיה אחיו ‏⁵ ותפתח הארץ את פיה א"ל לרעה פתחה לשובה לא פתחה וא"ר יהודה בריה דרבי חייא ‏⁶ גלות מכפרת עון מחצה מעיקרא כתיב ‏⁷ והייתי נע וגד ולכסוף כתיב ‏⁷ וישב בארץ נוד אמר ‏⁸ רב יהודה גלות מכפרת שלשה דברים שנאמר ‏⁸ (כה אמר ה' וגו') היושב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיוצא ונפל אל הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל ר' יוחנן אמר גלות מכפרת על הכל שנאמר ‏⁹ (כה אמר ה') כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלה בימיו כי לא יצלה מזרעו איש יושב על כסא דוד ומושל עוד ביהודה ובתר דגלה כתיב ‏¹⁰ ובני יכניה אסיר (בנו) שלתיאל בנו אסיר שעיברתו אמו בבית האסורין שלתיאל ששתלו אל שלא כדרך הנשתלין גמירי שאין האשה מתעברת מעומד והיא

נאמר אומר רצש"ע אין לנו עוד כנף והקצ"ה משיצ להם ים לי עוד כנף אחד שאומר לפני שירה שנאמר מכנף הארץ ומירות שמענו: **למזובה** לא פתחה. ולא"ת והא כתיב (שמות טו) צצלעמו ארץ עוצת המנצרים אינה קרויה עוצה: **נכנס**

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

מה לנו ולצרה הזאת. להכניס ראשינו צדלגה הזאת אפי' על האמת: **והלא כבר נאמר והוא עד**. עליכם מוטל חוצה ונשיאות עון אם לא תגידו מה שראיתם: **ושמא סאמרו מה לנו לחוב**. להיות מתחייבים מדמיו של זה נוח לנו לעמוד צאם לא יגיד: **והלא כבר נאמר צאצוד רשעים רנה**. אם רשע הוא אין כאן עונש: **גב' או אני או אסה**. שמעון בן שטח קאל' הכי: **דין ארבע מיסות**. פורענות צידי שמים הדומה למיתה שהוא מחוייב צה: **נחש מכישו**. דקלי ליה זיהרא ארם של נחש שורפו: **נופל מן הגג**. דומיא דסקילה דמתנן לקמן (דף מה:.) צית הסקילה הייתה צבוהה שמי קומות וקומה שלו הרי כאן שלש: **ליסטיין צאין עליו**. שדרכן להרגו צסיף וכן נמסר למלכות שמתחין ראשו: **חטא אחריעא הוה גציה**. שהיה מחוייב שריפה שהיה חמורה דאינו רואה צסיף הוא ומיתת סייף קלה כדלמרנין צארעב מיתות (לקמן דף מט:.) **הא צדיני ממונות אמדינן**. עדות מלאומד מדמתן ליה גצי אויס עידי נפשות ולא תנן ליה גצי אויס עידי ממונות צפרק דיני ממונות (לעיל דף כט.) דלמרנין להו סהדי שקרי אלוגרייהו זיל: **האומר**. נושך שמעמי. ולי נראה כשגמגמל הזכר מזדווג עם הנקבה קרי לי' אומר דלמר צצכורות (דף טז.) גמל אסור כנגד אסור: **שזו הורגו**. שדרך סוסים מווייטיט' להכות סוסים צצצידו והיינו מלאומד: **ויליטעמין עד מפי עד**. דמתן הכא ולא תנא לה אלוים צעידו ממון הכי נמי כו': **הוא אמר לנו**. הממחוייב אמר לנו שאני חייב לו צצלל לא צצני המתובע אמר לנו כן לא היא הודאה: **איז פלוני אמר לנו**. שזה חייב לזה שהוא ראה צהלוואה היינו עד מפי עד: **הודה לו**. שניהם היו סם: **אמרינן ליה צדיני נפשות**. להרצות הדצרים ולפרש לאיים וצדיני ממונות לא חיכפת לן לאיים עליהם כל כך: **פלעיס**. מכת חרב קרץ פלעיס: **חבורות חבורות**. לכך נאמר דמזי: **צארץ נוד**. ולא כתיב נע שכיפרה לו גלותו דכתיב (צדלשית ד) וילא קין: **שלשה דברים**. חרב ורעצ ודצר: **לא ילאל**. שום הצלחה. וצכיניה מלך יהודה כתיב: והיא

בפנינו הודה לו שהוא חייב לו מאתים וזו אלמא אף על גב דפסילי בדיני ממונות אמרינן להו בדיני נפשות הכא נמי אף על גב דפסילי בדיני ממונות אמרינן להו בדיני נפשות: הוו יודעים כו': אמר רב יהודה בריה דר' חייא מלמד שעשה קין בהבל אחיו חבורות חבורות פציעות פציעות שלא היה יודע מהיכן נשמה יוצאה עד שהגיע לצוארו וא"ר יהודה בריה דר' חייא מיום שפתחה הארץ את פיה וקיבלתו לרמו של הבל שוב לא פתחה שנאמר ימכנף הארץ ומירות שמענו צצי לצדיק מכנף הארץ ולא מפי הארץ איתיביה חזקיה אחיו ‏⁵ ותפתח הארץ את פיה א"ל לרעה פתחה לשובה לא פתחה וא"ר יהודה בריה דרבי חייא ‏⁶ גלות מכפרת עון מחצה מעיקרא כתיב ‏⁷ והייתי נע וגד ולכסוף כתיב ‏⁷ וישב בארץ נוד אמר ‏⁸ רב יהודה גלות מכפרת שלשה דברים שנאמר ‏⁸ (כה אמר ה' וגו') היושב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיוצא ונפל אל הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל ר' יוחנן אמר גלות מכפרת על הכל שנאמר ‏⁹ (כה אמר ה') כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלה בימיו כי לא יצלה מזרעו איש יושב על כסא דוד ומושל עוד ביהודה ובתר דגלה כתיב ‏¹⁰ ובני יכניה אסיר (בנו) שלתיאל בנו אסיר שעיברתו אמו בבית האסורין שלתיאל ששתלו אל שלא כדרך הנשתלין גמירי שאין האשה מתעברת מעומד והיא

בפנינו הודה לו שהוא חייב לו מאתים וזו אלמא אף על גב דפסילי בדיני ממונות אמרינן להו בדיני נפשות הכא נמי אף על גב דפסילי בדיני ממונות אמרינן להו בדיני נפשות: הוו יודעים כו': אמר רב יהודה בריה דר' חייא מלמד שעשה קין בהבל אחיו חבורות חבורות פציעות פציעות שלא היה יודע מהיכן נשמה יוצאה עד שהגיע לצוארו וא"ר יהודה בריה דר' חייא מיום שפתחה הארץ את פיה וקיבלתו לרמו של הבל שוב לא פתחה שנאמר ימכנף הארץ ומירות שמענו צצי לצדיק מכנף הארץ ולא מפי הארץ איתיביה חזקיה אחיו ‏⁵ ותפתח הארץ את פיה א"ל לרעה פתחה לשובה לא פתחה וא"ר יהודה בריה דרבי חייא ‏⁶ גלות מכפרת עון מחצה מעיקרא כתיב ‏⁷ והייתי נע וגד ולכסוף כתיב ‏⁷ וישב בארץ נוד אמר ‏⁸ רב יהודה גלות מכפרת שלשה דברים שנאמר ‏⁸ (כה אמר ה' וגו') היושב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיוצא ונפל אל הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל ר' יוחנן אמר גלות מכפרת על הכל שנאמר ‏⁹ (כה אמר ה') כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלה בימיו כי לא יצלה מזרעו איש יושב על כסא דוד ומושל עוד ביהודה ובתר דגלה כתיב ‏¹⁰ ובני יכניה אסיר (בנו) שלתיאל בנו אסיר שעיברתו אמו בבית האסורין שלתיאל ששתלו אל שלא כדרך הנשתלין גמירי שאין האשה מתעברת מעומד והיא

נאמר אומר רצש"ע אין לנו עוד כנף והקצ"ה משיצ להם ים לי עוד כנף אחד שאומר לפני שירה שנאמר מכנף הארץ ומירות שמענו: **למזובה** לא פתחה. ולא"ת והא כתיב (שמות טו) צצלעמו ארץ עוצת המנצרים אינה קרויה עוצה: **נכנס**

אומר נופל צתשמים גמלים דמתני צצכורות (טז.) גמל אסור כנגד אסור (שם.) בירוש שזה הרגו. דמחוק הוא צצשת רביעה להכות וכ"ש צשור המועד ליגת, שנגח כבר שלם פועים, ודכותא נקט גמל אסור אפי"פ שמעולם לא נגח ונשך (שם). הוא אמר לי. הלה אמר לי (לעיל כט.). לא אמר כלום. דעציר אויס דלמר פלוני נושא כי כדי שלא יחזיקוהו עשיר (שם.) בפנינו הודה לו. שהיו שניהם צפניט להודות תמכין להיות לו עדים צצצר (שם).

מסורת הש"ס

א) [תוס' פ"ח ה"צ], ב) [תוספתא שם] שנועות לה, ג) כתובות ל' ע"ש סוטה ט: ט"ז, ד) נלקמן פא. וש"ת, ט) צ"ב כג. שנועות לה. [תוספתא ציק פ"ג], ו) לעיל כט., ו) [נדרות ט. ע"ש], ח) רב יהודה אמר רב צל"ל רש"י, ט) כס"א: מיוחס, ז) כס"א נוסף דישו טעלי, ח) [נויע"פ מוס' ונחיס פס: ד"ה מנפריס], ו) כס"א: כמה משומדים,

תורה אור השלם

- ↑ וַיִּנָּשׂ בִּי הַחֲסָא וַיִּשְׁמַעְהָ קוֹל אֵלֶּהָ וְהָיָא עַד אִי רָאָה אִי יָדַע אִם לֹא יָגִיד וַיִּנָּשׂ עֲוֹנוֹ.
- ↑ בַּטּוֹב צִדְרִיקָא תַּעֲלֵץ קַרְהִי וּבְאֶבֶד רְשָׁעִים מִשְׁלִי יֵאָרְהִי.
- ↑ עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אִי לִשְׁלֹשָׁה עֵדִים יוֹמֶת הַמֶּת לֹא יוֹמֶת עַל פִּי עַד אֲדֹחִי: דְּבָרִים יו י
- ↑ מִכֶּנֶף הָאָרֶץ וְיִמֶּתֶת שְׁמַעְנֵנוּ צָבִי לְצִדִּיק וְאָמַר יְרֵךְ לִי רֵךְ לִי אִי לִי בָּרִים בְּגָדֵי וּבִגְדֵי בּוֹגֵדִים בְּגָדֵי: יִשְׁעִיהוּ כִּד טו
- ↑ וְתַפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וְתִבְלַע אֹתָם וְאֵת בְּהֵמָתָם וְאֵת כָּל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לִקְרֹת וְאֵת כָּל הָרִבְבוֹת: מַדְבָּר טו לז
- ↑ כִּי צִרְשָׁת אֹתִי יָדוּם מַעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֶיךָ אֶסְתַּר וְהָיִיתִי נָעַךְ בְּאָרֶץ וְהָיָה כָּל מַצְאֵי הָאָרֶץ: בְּרִאשִׁית ד יד
- ↑ וַיֵּצֵא קִין מִלִּפְנֵי ה' וַיִּשֶׁב בְּאָרֶץ נֹד קִרְמֹת עֵדֶן: בְּרִאשִׁית טו טז
- ↑ וַיִּשֶׁב בְּעֵיר הַזֹּאת יְמוֹת בְּחָרָב וּבְרָעָב וּבִקְרֹב הַיּוֹצֵא וְנָפַל עַל הַבָּרִיךְ וְהָיָה עָלֵיהֶם הַיָּשָׁרִים הַצָּרִים עָלֵיהֶם וְהָיָה וְהָיָה לוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל: יִרְמְיָהוּ כֹא ט
- ↑ כֹּה אָמַר יְיָ הַיֵּשֶׁב בְּעִיר הַזֹּאת יָמֹת בְּחָרָב בִּי לֹא יִצְלַח בְּיָמָיו בִּי לֹא יִצְלַח מִזֶּרְעוֹ אִישׁ יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דָוִד וּמוֹשֵׁל עוֹד בַּיְחִידָה: יִרְמְיָהוּ כב ל
- ↑ וּבְנֵי יִבְנֵיָה אֶסֶר שְׁלֹתִיאל בְּנוֹ: דְּבִרֵי הַיָּמִים א ג יז

מוסף רש"י

דין ארבע מיתות. שום דוממס (כתובות ל:) דין שמים שהיו דוממס (סוטה ח:.) נופל מן הגג. דומה לנסקל שחופטין אותו מית הסקילה לארץ דגטוס צ' קומות הים (כתובות שם וכע"ז סוטה שם.) חיה דורסתו. אלי מפילו לארץ והורגו דלריסה (כתובות שם) וגם זה דומה לנסקל (סוטה שם.) נחש מכישו. והאלם שורפו (שם ושם.) נמסר למלכות. ומיתת מלכות ממחין את ראשו כסיף. והרג נמי סיף הוא (סוטה שם וכע"ז כתובות שם.) סורגוני. אסכרס הוא גנרון (שם) צומלניש והוא חולי גנרונ (סוטה שם.) גמל האחרו בין הגמלים. צועט צרגליו, ולי נראה כשכל לזקק לנקיטה הוא נלחם ומכה צרגליו גמלים שצינכותיו ולשון

למחוק הוא צצשת רביעה להכות וכ"ש צשור המועד ליגת, שנגח כבר שלם פועים, ודכותא נקט גמל אסיר אפי"פ שמעולם לא נגח ונשך (שם). הוא אמר לי. הלה אמר לי (לעיל כט.). לא אמר כלום. דעציר אויס דלמר פלוני נושא כי כדי שלא יחזיקוהו עשיר (שם.) בפנינו הודה לו. שהיו שניהם צפניט להודות תמכין להיות לו עדים צצצר (שם).